

І стоїть Україна перед нашим духовним зором у вогні,
як неопалима купина.

Олександр Довженко

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 9-10 (14112-14113), 10 ЛЮТОГО 2023 р. Роздрібна ціна 5 грн. 00 коп.

«Вірте в перемогу, підтримуйте ЗСУ»

На рахунку воїнів 1129 зенітного ракетного Білоцерківського полку – сотні збитих ворожих ракет, які могли принести в наші міста смерть і розруху. Зрозуміло, що такі загрози не зникнуть, доки окупант не знищений цілковито. Але нам трохи легше дихається, коли знаємо, що небо над рідною Україною бережуть такі мотивовані, боями загартовані, у Білій Церкві розквартировані професіонали.

Тридцять один рік тому вони присягнули на вірність народові України і відтоді вважають 19 січня Днем народження полку.

Тож сьогодні ми пропонуємо вашій увазі інтерв'ю з командиром 1129 зенітного ракетного Білоцерківського полку, полковником ЗСУ, повним кавалером ордена Богдана Хмельницького **ВАДИМОМ ВОЛОЩУКОМ**.

– **Пане Вадиме, як воно – бути командиром у час війни?**

– В перші дні вже повномасштабного вторгнення в Україну я помітив, наскільки особовий склад пильно дивиться на мою реакцію.

– **Якою вона була?**

– Коли ми побачили повітряну ситуацію, починаючи з 24 лютого, все відповідало тому, що колись нам викладали у вузах, про що читали в посібниках... Було не те що не комфортно – було навіть страшно. Але ми з начальником штабу просто сіли за стіл і взялися до роботи. Особовий склад почав знищувати повітряні цілі. Якимось чином прочитав у книжці: «Хай як ти намаюєш напрямок на карті, все це муситиме нести боець на власних плечах». Командир будь-якої ланки покладається тільки на своїх людей. Тож найголовніше для мене – збереження здоров'я і життя своїх воїнів і виконання бойової задачі.

– **Ваш підрозділ – частина протиповітряної оборони країни. Чи збивали ви щось, що могло прилетіти в Білу Церкву?**

– Ми прикриваємо в тому числі й наше місто. Були випадки, коли знищували й цілі, що летіли в Білу Церкву.

– **Ми знаємо, що військових підтримують волонтери, органи місцевого самоврядування. Чи ЗРП отримував допомогу від нашого міста?**

– Мушу сказати, що вона й не закінчувалась. Ми отримували дуже суттєву допомогу від міської ради й до початку широкомасштабної збройної агресії. Військова частина потребувала таких елементів, що були потрібні для виконання бойового завдання, в той час витрати на які не були передбачені, й тому ми звернулися за допомогою і до міського голови, й до міськради, і до благодійних організацій Білої Церкви. Дуже приємно, коли люди відгукуються, коли знаєш, що підтримка буде завжди. І я дуже вдячний, бо, справді, діставали нам такі речі, яких ні в кого навіть у ЗСУ немає!

Я взагалі називаю наше місто святою землею, хто знає мене там, в Донецьку, Луганську, не дадуть збрехати.

– **Зараз багато говорять про допомогу з Заходу, про оту нову зброю. Чи отримували ви її і якщо так, наскільки швидко хлопці з дівчатами**

навчилися нею користуватися?

– Та військова техніка, що була отримана від західних партнерів, якісно виконує своє завдання. Про навчання особового складу скажу дуже коротко: наші люди просто горять бажанням навчатися на нових зразках озброєння. Іноземці вражені успіхами нашого особового складу, який дуже швидко вчиться. Наша військова частина нещодавно була учасником змагань, які провели зарубіжні партнери, аби визначити, хто краще засвоїв знання і навички з користування новими зразками зброї. Були змагання у п'яти номінаціях. Полк у трьох із них зайняв перші місця, а в решті – другі. Тож ми показали найкращі результати. Людина, яка захищає Батьківщину, просто мусить це робити. Наступив наш час, коли ми повинні вже закінчити історію із «браттями». А перемога залежить від тієї техніки й озброєння, яке нам нададуть.

– **Що можете сказати про те, що переважна більшість білоцерківців ігнорують повітряні тривоги і не йдуть в укриття, і чи є ці укриття насправді безпечними?**

– Наша Біла Церква для ворога має стратегічне значення. Будь-який приліт ворожої ракети може здійснюватися по місту, може знищуватися над ним. Ми, звісно, намагаємося ліквідувати цілі на зустрічному курсі. Але є випадки, коли вони виявляються і знищуються вже на так званому догонному курсі. В такій ситуації уламки від ворожої ракети можуть полетіти будь-куди – у квартиру, в будинок... Тому бути в укриттях, які є в місті, навіть в обладнаних самотужки, найпростіших, – краще, аніж поза ним. Тому я рекомендую білоцерківцям не хехтувати своєю безпекою, берегти життя, життя власних дітей і не лінуватися та спускатися в укриття, коли звучить сигнал повітряної тривоги. Вважайте це моїм наказом.

– **Яке ще побажання у Вас є для білоцерківців?**

– **(З посмішкою)** Щоб Біла Церква нас зустріла з перемогою і якомога менше було втрат. Щоб над нашим містом, над усією Україною завжди було чисте, мирне небо. Вірте в перемогу. Підтримуйте Збройні сили України, хоча б добрим словом.

Спілкувалася **Леся ПОЛІЩУК**

1129 ЗЕНІТНИЙ РАКЕТНИЙ ПОЛК

Знову біль і горе

Вкотре чорна звістка прилетіла в Білоцерківську громаду. На війні поліг наш двадцятисемирічний земляк, молодший сержант **Максим Олександрович АНДРІАНОВ**. Головний сержант протитанкового взводу військової частини А 2167, прийнятий на військову службу за контрактом у 2020 році, він загинув 31 січня від несумісних із життям поранень, отриманих в результаті артилерійського та танкового обстрілу противником позицій підрозділу поблизу Вугледара Волноваського району Донецької області.

Цей молодий, красивий, мужній воїн поклав своє безцінне життя за волю і незалежність Батьківщини, за кожного з нас.

Низький уклін, щирі співчуття його рідним і близьким людям. Хай вічною буде пам'ять про героїв цієї визвольної війни.

Записуйтеся до «Гвардії наступу»!

Міністерство внутрішніх справ України оголосило про формування кількох додаткових бригад Національної гвардії, Національної поліції та Державної прикордонної служби. Вони мають зміцнити наші сили під час майбутнього наступу.

Нині сформовано 8 нових бригад, яких назвали «Гвардією наступу». Їхній кістяк складається з офіцерів та солдатів, які мають величезний бойовий досвід та проявили себе найкращим чином на різних ділянках фронту. До комплектації нових бригад відбуватиметься винятково з добровольців, високомотивованих патріотів України.

МВС України, Національна гвардія, Національна поліція та Державна прикордонна служба закликають усіх українців, хто прагне якомога швидше викинути російських загарбників з української землі та звільнити всіх наших людей, вступати до лав нових підрозділів.

Бригади Національної гвардії України:

- «Буревій». Бригада утилізації російських військових;
- «Червона калина». Ворог тліє, де калина червоніє;
- «Кара-Даг». Підніmemo прапор над Кримом;
- «Рубіж». Повертаємо законні рубежі країни;
- «Спартан». Об нас ламається ворог;
- «Азов». Незламні, нескорені, неспинні.

Бригада Національної поліції України:

- «Лють». Перетвори свою лють на зброю.

Бригада Державної прикордонної служби України:

- «Сталевий кордон». Сталевою стіною стоїмо за наш кордон.

Щоб вступити до бригад, потрібно звернутися до Центру надання адміністративних послуг. У Білій Церкві він розташований за адресою: вул. Леваневського, 34. Там запропонують бригаду на вибір, відповідно до мотивації та поглядів людини.

Або ж заповнюйте анкету на сайті: storm.mvs.gov.ua.

Для додаткової інформації звертайтеся за номером телефону: 0 800-10-00-20.

**ДОЛУЧАЙТЕСЯ ДО ЛАВ ОДНОДУМЦІВ!
ЧАС ПОВЕРТАТИ СВОЄ!**

ГВАРДІЯ НАСТУПУ

ПРИС'ЄДНУЙТЕСЯ ДО НАС
STORM.MVS.GOV.UA
0-800-10-00-20

**ДОЛУЧАЙСЯ
ДО БРИГАД ДОБРОВОЛЬЦІВ
ДЛЯ ВИГНАННЯ ОКУПАНТІВ З УКРАЇНИ**

Кожна бригада формується із залученням діючих військовослужбовців/поліцейських, які мають досвід у боях з 2014 року. Новобранці отримують висококваліфіковану підготовку від найкращих інструкторів.

ТИ ОТРИМАЄШ:

- Стабільну високу оплату з додатковими винагородами
- Безоплатну меддопомогу, страхування та інші соціальні гарантії
- Можливість захищати Україну від ворога у складі найпрофесійніших бригад
- Досвід та професію
- Та головне – утилізуєш російських окупантів

ЯК ДОЛУЧИТИСЯ:

- Зверніться до одного з ЦНАПів або заповніть анкету на сайті storm.mvs.gov.ua
- Обери бригаду, до якої хочеш долучитись
- Надай необхідний перелік документів
- Пройди тестування та готуйся захищати Україну

Region

Гуманітарна допомога – «Пунктам незламності»

Для «Пунктів незламності» Білоцерківського, Бучанського, Обухівського та Фастівського районів передали гуманітарну допомогу. Йдеться про 10 громад, зокрема Білоцерківську, Борщагівську, Українську, Фастівську та інші. Це стало можливим завдяки співробітництву Київської ОВА з Міжнародною організацією з міграції ООН.

До гуманітарної допомоги входять 720 ліхтарів на акумуляторах, по 3000 матраців, ковдр та складних стільців, понад 300 комплектів постільної білизни тощо. Це речі першочергової необхідності, що сприятимуть більш комфортному перебуванню відвідувачів у пунктах.

Усе необхідне, відповідно до запиту Київської ОВА, сформувало та доставило до громад Представництво Міжнародної організації з міграції в Україні. Далі територіальні громади самостійно розподілять вантаж між 50 «Пунктами незламності».

Благодійники допомагають постраждалим домогосподарствам

У Київській обласній військовій адміністрації провели робочу зустріч із представниками БО «БФ «Карітас-Київ» щодо координації проєктів відбудови та допомоги постраждалим домогосподарствам. Серед учасників наради – керівник проєкту «Житлова та фінансова допомога для вразливих домогосподарств в Україні» Владислав Жилиєв, керівниця проєкту «Гуманітарна відповідь на потреби домогосподарств, постраждалих внаслідок бойових дій в Україні» Ірина Веремейчук, заступники голови КОВА Микола Бойко та Сергій Білецький.

З основних питань, що розглянули під час наради, були систематизація проведеної та подальшої роботи з відновлення приватних домогосподарств, що постраждали внаслідок російської військової агресії. Зокрема, учасники обговорили терміни завершення поточних робіт й актуалізацію даних.

Загалом за сприяння БО «БФ «Карітас-Київ» на Київщині вже завершено ремонтні роботи на 300 об'єктах. Йдеться про поточний ремонт приватних садиб, що були пошкоджені через російську агресію. Це заміна вікон, дверних конструкцій чи так званій «легкий» ремонт пошкоджених стін. Ще 1000 об'єктів у роботі.

«Відновлення пошкодженого майна – процес, що повинен проходити чітко, злагоджено та зрозуміло. Тому разом із фондами, благодійними організаціями та владою на місцях маємо чітко координувати

спільні дії, щоб уникнути затягування ремонтних робіт та якнайшвидше відновити пошкоджене», – зазначив Микола Бойко.

Окремим питанням під час зустрічі обговорили реалізацію нового проєкту за сприяння БО «БФ «Карітас-Київ». Він стосується надання допомоги вразливим категоріям населення області, зокрема тим, які перебували в окупації на початку ескалації збройної агресії російської федерації на Київщині.

Повномасштабна війна в Україні внесла корективи в усі сфери громадського життя. Зокрема, без змін не залишилась і галузь освіти. Через безпекові питання та ускладнений доступ абітурієнтів до навчальних закладів (передусім тих, хто був змушений виїхати з країни) торік Міністерство освіти та науки було вимушене реформувати систему складання вступних іспитів. Тодішнє нововведення – національний мультипредметний тест (НМТ) – виявилось успішним, і кількість випускників, що його склали, перевершила очікування навіть самого МОНу: загалом тест написали понад 200 тис. людей.

Вступні іспити-2023: яким буде мультипредметний тест цього року

Тривала війна змусила освітян продовжити практику проведення єдиного іспиту замість кількох окремих, як це раніше було зі ЗНО. Яким буде національний мультипредметний тест у 2023 році, в чому нововведення – розбирались у Центрі громадського моніторингу та контролю.

Головні нововведення – предмет на вибір, «прохідний поріг» та відсутність пробного іспиту

Тест для вступу до вишу цього року знов поєднуватиме в собі іспити одразу з трьох предметів. Основне нововведення – третій предмет на вибір. Якщо торік набір дисциплін для складання екзамену був сталим: українська мова, історія та математика, то тепер обов'язкових дисциплін лише дві: українська мова та математика. Третій – на вибір: історія України, іноземна мова (англійська, німецька, французька або іспанська), біологія, хімія або фізика.

Тестування триватиме 3 години: освітяни передбачили по годині на кожен предмет, однак розподіляти час на виконання завдань абітурієнти будуть самостійно. Також цього року МОН запровадить мінімальний прохідний бал, який становить не менше 10% правильно виконаних завдань.

Що лишилось незмінним – скасоване пробне тестування, яке щороку було на ЗНО (замість цього у вільному доступі викладуть демонстраційний варіант, а пробний тест можна буде скласти онлайн), а сам процес складання іспиту відбуватиметься в один день у дві зміни. Наразі запланували дві сесії – основну та додаткову, як і торік. Додаткову можуть скласти ті, хто за поважних причин не зміг прибути на основну.

Також тим абітурієнтам, хто складав ЗНО чи мультипредметний тест, починаючи з 2020 року, та задоволений результатом, можна не перескладати його цього року. Результати приймаються.

Коли та де скласти?

НМТ складатимуть у тимчасових екзаменаційних пунктах, обладнаних у різних

закладах освіти як в Україні, так і за її межами. Торік допомогти українським школярам вступити до вітчизняного вишу зголосилась 31 країна. В яких саме країнах можна буде долучитись до тестування у 2023-му, в Українському центрі оцінювання якості освіти повідомлять згодом.

Водночас уже відомо, що кількість пунктів складання НМТ за кордоном цього року збільшиться.

А от абітурієнти з тимчасово окупованих територій НМТ, як і торік, не складатимуть. Однак зможуть вступити до вишу без нього: необхідно буде укласти договір про здобуття освіти за спеціальною процедурою упродовж трьох місяців після початку навчання.

Чому знов мультипредметний тест?

Окрім того, що проведення мультипредметного тесту замість звичного для українців ЗНО, на думку освітян, є безпечнішим в умовах війни (в кілька разів зменшується кількість масових скупчень молоді), в МОН називають ще кілька переваг такого екзаменування. Таким чином, зауважив перший заступник міністра освіти й науки Андрій Вітренко, вітчизняним університетам простіше конкурувати із закордонними за українських абітурієнтів, особливо коли тисячі підлітків перебувають за межами країни. Логіка проста: що простіший вступ – то більше охочих.

«Сльоза пекучої пам'яті»

Трагізм нинішніх подій спонукає не тільки до концентрації та розподілу зусиль, зміцнення сили духу й віри в перемогу над рашистами, а й до більш ґрунтовного вивчення власної історії та усвідомлення наслідків катастрофічних для українців подій. Голодомор став однією з найважчих сторінок, які мусимо не просто перечитувати, а й аналізувати, щоб раз і назавжди запам'ятати: тоталітарні режими живлять людською кров'ю, тож нації, що хочуть вижити, мусять зрозуміти все, аби вироки цивілізації щезли з лиця землі. Ми пропонуємо вашій увазі спогади білоцерківців, котрим пощастило залишитися живими після страшного Голодомору, того геноциду проти українців, який чинила совєцька влада у тридцятих роках минулого століття. Збірка «Сльоза пекучої пам'яті», де надруковані ці важкі спомини, стала додатком до Київського обласного тому Національної книги пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років.

Драбинко Петро Іванович, 1910 р. н., житель м. Біла Церква (запис 1990 р. Володимира Іванців, письменника): «Влітку 1932 року працював я на будівництві бруківки. Оті-то липи старі, що над дорогою аж до Малої Вільшанки, їх тоді якраз і насадили. Холоди настали, не стало роботи. У людей тоді все позабирали. В одній сім'ї на Олександрії, де п'ятеро дітей було, корову вивели. То вони всі й помирали. Хто живий зостався, рятувався, чим міг. Кору їли!

Я молодий був, двадцяти двох років. Ходив на підробітки по дворах. Були й такі, що золото мали. В торгівських магазинах за нього відпускали й крупи, й масло. То ставав до таких чи то дров нарубати, чи що скажуть. За кусок хліба чи за обід, як пощастить. А хліба стільки заготовили, що на елеваторі комори тріщали. Та тільки людей і до огорожі не підпускали. Охорона навкруг стояла. А люди мерли.

Доводилося й мені мертв'яків збирати. Примусово. Ти, кажуть, можеш ходити, ставай до роботи. До одного якось підійшли ми.

– Ти чого тут сидиш? – питає старший.
– А так, – відказує, – не можу ні йти, ні встати. Оце тут, може, й умру.
– То давай ми тебе на цвинтар одвеземо.
– Не треба. Умру, тоді й одвезете. А зараз ще посиджу, на світ Божий подивлюся...

Старший йому – кусочок хліба, а він головою покрутив:

– Не треба, мені вже не допоможе...

Зима тоді тепла була, а весна надійшла, висадками почав рятуватися. Хата наша стояла коло саміського цвинтаря. А за гайком (тепер його понижили, забудували, танк поставили) – селекційна станція. То я в тому гайку всі стежки-доріжки знав. Прокрадуся вночі, врию два-три буряки, в пазуху, і через дорогу та рів – у гайок. Поки додому дійду, одного сам згризу, а решту вже домашнім принесу. Охорони не боявся: так чи так смерть».

Дупляк Марія Тихонівна, 1920 р. н., жителька м. Біла Церква (запис 2008 р. Голубенкової В.В. та Кабули І.А., працівників бібліотеки): «Народилася і весь час жила у Білій Церкві на Ротку. В сім'ї було семеро дітей. Як був уже сильний голод, то приходили «комсомольці» і з хати забирали все. Було трохи зерна у печі – і те вигребли. Сховали трохи зерна у сусідів, але його потім не віддали, бо й самим не було що їсти. Не знаю, чому голод почався. Урожай був, і великий. Але все з дому позабирали.

Батько був хазяїном. Мав свою землю, коня, корову. Батька хотіли записати в колгосп, але він не згодився. Тоді його «розкрутили». Він здав 100 пудів картоплі. Пізніше забрали коня, корову.

Одного разу мама зварила суп, батько прийшов і сів обідати. Бачить у вікно, що до їх у подвір'я знов зайшли «комсомольці». Батько з другого вікна вискочив і втік. Вони побачили і почали його доганяти. Чого він тікав, я не знаю. Батько сховався в осоку. Це бачив наш сусід. Коли «комсомольці» спитали у нього, чи не бачив він

чоловіка, який тікав, той показав, що батько сховався в осоці. Його схопили і почали сильно бити. Але він вирвався й утік. Батько часто не ночував удома. Почали приставати до мами, і їй також прийшлося утікати.

А через деякий час, зимою, прийшли і вигнали нас із дому. Ми, малі діти, осталися без хати. Я попросилася до мамині сестри, вона жила недалеко, через вулицю. Але через три дні

прийшли і до неї та сказали, що якщо вона нас не вижене, то й її з дітьми виженуть.

Батькова рідня жила на Ярмолах. Вони нас прийняли. Батько, мати і сестра захворіли на тиф. Вони лежали в лікарні. Я залишилася з меншими вдома. Їсти не було чого. Я пішла в сільраду і попросила допомоги. Мені дали 2 кг проса і 4 кг кукурудзи в качанах. Коли ми це з'їли, я знов пішла в сільраду. Там мені сказали, щоб я здала дітей до притулку. Я пішла до мами в лікарню і сказала, що немає чим годувати дітей, вони плачуть, а в сільраді дали довідку, щоб здати їх у притулок. Мама погодилась, бо нічим допомогти не могла. Поки повернулася, мої сестрички були у притулку, але й там не витримали, померли від голоду.

Сусідка найшла свою мертву дитину, яку везли на гарбі з притулку. Плакала, що здала туди, аби вона вижила, а її й там не врятували.

Весною ми найняли квартиру. А потім у городі вирили землянку, там і жили. Я рвала бур'ян: кропиву, лободу, пшінку, і мама варила їсти кашку. Ще не з'їдали, а мама казала, щоб я знов ішла рвати. А я й сама насилу ходила.

Весною посадили трохи лушпайок з картоплі, дядько дав гарбузового насіння, то насадили гарбузів, кукурудзу. Та так і вижили.

У колгоспах багато людей вимерло. Мій чоловік жив у Шкарівці, сім'я у них була велика. Але вимерли всі. Тільки він один залишився».

Далі буде

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з ювілеями своїх колег, які народилися у лютому:

В.В. Ігнатюк, Г.П. Ключенкова, В.О. Котенко, Н.В. Литвин, Н.Д. Рябчук, З.О. Турлюк, В.В. Чистяков.

Ми зичимо здоров'я, довгих літ,
У щасті і в достатку мирно жити.
Хай буде щедрим і ласкавим світ,
І хай зоря надії завжди світить.

**З повагою – Г.І. Гащинська,
голова ради ветеранів-учителів**

Від усього серця вітаю ветеранів праці БНАУ,
які народилися в лютому:

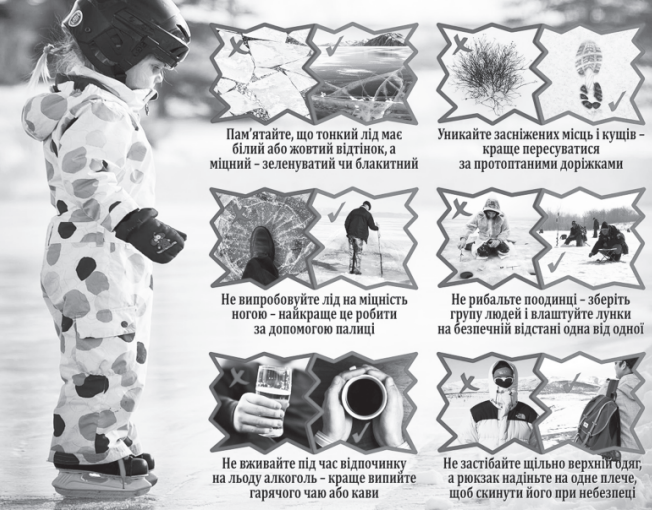
Н.В. Авраменко, В.С. Бітюцький, Г.П. Гальчус, Г.Ф. Федорець, М.І. Лобко, О.Ю. Москалик, Л.М. Халявінський, І.Л. Міт'яй, Н.І. Медвідь, В.Д. Колодійчук.

Здоров'я, щастя та добра,
Наснаги, успіхів, тепла.
І повсякденно, повсякчас
Хай буде все у вас гаразд!

З повагою – Е. Ланін

ЯК НЕ СТАТИ ЖЕРТВОЮ ТОНКОЇ КРИГИ?

БІЛОЦЕРКІВСЬКЕ РАЙОННЕ УПРАВЛІННЯ
ГУ ДСНС УКРАЇНИ У КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Втрачений атестат про повну загальну середню освіту від 23.06.2009 р., виданий загальноосвітньою школою I-III ступенів № 8 м. Білої Церкви Київської області на ім'я **Черток Леонід Володимирович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачений атестат про повну загальну середню освіту від 23.06.2012 р., виданий загальноосвітньою школою I-III ступенів № 8 м. Білої Церкви Київської області на ім'я **Фулга Яна Романівна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

«ОСВІТНЯ ПЛАТФОРМА ВІДКРИТОГО ДІАЛОГУ»

Так називається проєкт, що запроцював для учнів віком 12-14 років у межах співпраці Агенції стратегічного розвитку Білої Церкви та американського благодійного фонду **URGENT/Ukraine Relief & Giving Effort Nonprofit Togethershhip.**

Пілотним навчальним закладом у проєкті з боку України став Білоцерківський ліцей іноземних мов-гімназія №9, партнерами від американців стали учні школи з міста Клівленда. На першій онлайн-зустрічі діти знайомилися між собою, презентували свої навчальні заклади та планували спільні події на майбутнє.

У перспективі, як повідомляє Агенція, за підтримки управління освіти та науки БМР, проєкт охопить усі навчальні заклади міста й різні вікові категорії. Його мета – вдосконалення розмовних навичок з носіями різних іноземних мов, знайомство з американською культурою та інтересами однолітків, напрацювання спільних ідей, втілення в життя планів учнів у рамках обміну досвідом між двома країнами.

Наші консультації

Лікарняні-2023: що змінилося?

З 1 січня 2023 року набула чинності оновлена редакція Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», відповідно до якої уповноваженим органом управління в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та від нещасного випадку на виробництві визначено Пенсійний фонд України.

Для отримання фінансування по лікарняних від Пенсійного фонду України роботодавцю, як і раніше, необхідно подати заяву-розрахунок, що містить інформацію про нараховані застрахованим особам кошти.

Форма заяви-розрахунку залишилась незмінною. Умови здійснення виплат за лікарняними працівникам також не змінилися. Оплата лікарняних здійснюється роботодавцем, як це було і раніше: 5 днів – за рахунок власних коштів, починаючи з шостого дня – за рахунок страхових. А у випадку лікарняних внаслідок нещасного випадку на виробництві – з 18 дня непрацездатності.

При цьому Закон скоротив час, протягом якого роботодавцям за поданими заявами-розрахунками мають надходити

страхові кошти для виплати лікарняних від Пенсійного фонду України. Якщо раніше Фонд соціального страхування України (ФССУ) перераховував кошти роботодавцям протягом 10 днів після надходження заяви-розрахунку, то Пенсійний фонд України має здійснювати таке фінансування протягом 3 днів після надходження заяви-розрахунку.

Така заява-розрахунок, починаючи з 1 січня 2023 року, подається до Пенсійного фонду України через особистий електронний кабінет страховальника на вебпорталі електронних послуг.

Оксана БУРИМСЬКА,
начальник ВОГ № 3 Головного управління ПФУ в Київській області

Судитимуть за шахрайське заволодіння землею

За процесуального керівництва Білоцерківської окружної прокуратури скеровано до суду обвинувальний акт стосовно мешканця Київщини за фактом шахрайства, використання завідомо підробленого документа та легалізації майна, одержаного злочинним шляхом (ч. 4 ст. 190, ч. 1 ст. 209, ч. 4 ст. 358 КК України).

Розслідуванням встановлено, що обвинувачений, використовуючи підроблений державний акт, приватизував земельну ділянку державної власності на території Білоцерківського району. Ця земля, площею майже 19 га, перебувала у постійному користуванні Національної академії аграрних наук України. Її вартість становить понад 1,8 млн грн.

Надалі чоловік передав цю земельну ділянку як статутний капітал очолюваному ним товариству з обмеженою відповідальністю. Він здійснив поділ цієї ділянки на дві та продав її фермерському господарству.

Досудове розслідування здійснюється слідчими Білоцерківського райуправління ГУ Нацполіції в Київській області.

Зазначимо, що судом першої інстанції задоволено позов прокурора про повернення у державну власність незаконно отриманої земельної ділянки.

Примітка: відповідно до ст. 62 Конституції України, особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, поки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Білоцерківська окружна прокуратура

Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єкта для цілей оренди

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості об'єкта для цілей оренди.

№ п/п	Об'єкт	Площа, м ²	Місцезнаходження об'єкта	Балансоутримувач об'єкта
1.	Нежитлове приміщення	118,3	Київська обл., м. Біла Церква, вул. Олеся Гончара, 11, приміщення 84	Комунальне підприємство Білоцерківської міської ради житлово-експлуатаційна контора № 1

Дата оцінки: 31.01.2023 р.
Замовник робіт: управління комунальної власності та концесії БМР; платник робіт: управління комунальної власності та концесії БМР; очікувана найбільша ціна надання послуг з оцінки: 2000 грн; строк виконання робіт: не більше 5 календарних днів від дати підписання договору про надання послуг з оцінки майна.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом ФДМУ від 31.12.2015 р. № 2075. До участі в конкурсі допускаються претенденти, які діють на підставі чинних сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності, виданих відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», якими передбачено провадження практичної діяльності з оцінки майна за напрямками оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямків, що відповідають об'єкту оцінки. Вимоги до претендентів для участі в конкурсі (учасників конкурсу) викладені у розділі II Положення. Вимоги до конкурсної документації, порядку її складання, оформлення та подання містяться у Положенні, зокрема у розділах I, II, III, та додатках до нього. Заява про участь у конкурсі з відбору суб'єктів оціночної діяльності, інформація щодо досвіду суб'єкта оціночної діяльності та (або) оцінювачів, які будуть залучені до виконання робіт з оцінки майна та підписання звіту про оцінку майна, інформація про претендента подаються за встановленими в додатках 3 – 5 до Положення формами.

Конкурсна документація подається у запечатаному конверті не пізніше ніж за чотири дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно) за адресою: 09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2. Телефон для довідок: 5-35-31, 5-86-74.

Конкурс відбудеться 27.02.2023 р. об 11.00 в приміщенні управління комунальної власності та концесії БМР за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2.
Р. Гребенюк, начальник управління комунальної власності та концесії

Я, **Людмила Аркадіївна Остапенко**, відповідно до статті 651.3 ЦК України, повідомляю про розірвання в односторонньому порядку Публічного договору з акціонерним товариством ПрАТ «КАТП-1028» (Україна, 09109, м. Біла Церква, вул. Мережна, 10. ІПН 054476310270, ЄДРПОУ 05447639). Платних послуг товариства «КАТП-1028» не замовляла. На укладання договору моєї доброї волі не було. Без мого підпису на паперових носіях договір є нікчемним.

СКУПОВУЮ:

-Корови(25-30грн),

-Бики(40-43грн),

-Телиці(38-40грн),

-Коні(25-28грн), проблемні та дорізі

096-849-72-59, Вадим.

НАТЯЖНІ СТЕЛИ

Замір безкоштовний

Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

✓ Даю уроки гри на фортепіано учням із 1 по 4 класи. Тел.: 068-101-85-21.

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

✓ Земельну ділянку 14,5 сотки на околиці с. Шкарівки під забудову та ведення домашнього господарства. Ціна договірна. Тел.: 067-425-96-61.

✓ Земельну ділянку в с. Устимівці, 37 соток, фрукт. сад, 15 хв. від з/д станції. Тел.: 098-270-91-89.

✓ Земельну ділянку 11 соток в с. Томилівці, є ДА, фруктові дерева, вагончик, поруч електрика, 300 м до зупинки електрички. Тел.: 066-34-31-469.

✓ Газову плиту, водяні насоси, умивальник, ящик для інструментів автомобільний, пральну машину, солідол, домкрат (25 т), дизельний, фанеру, радіоприймач ("Москвич"), плитку чеську, запчастини до ЗІЛ-130, dranku, сітку, драбину, дошки, столи. Тел.: 097-629-55-04.

✓ Газову колонку (нову) вир-ва Італії. Ціна договірна. Тел.: 5-48-31.

✓ "Ходунок" новий, імпортований, зручний у використанні, розкладний, із регуляцією висоти ніжок. Ціна договірна. Тел.: 068-311-89-85.

✓ Алюмінієву тачку, пускозарядний, зарядний 0-25 Ампер, бідон алюмінієвий (40 л), провід мідний (2 мм), пілосос "Шміль", трансформатор 220/110, автотрансформатор 9 Ампер, конденсатори, скло-ткани-

ну, бочку металеву, 200 л. Тел.: 067-87-277-31.

✓ Опорну спинку на ліжку з регулюванням; гідрокоштом для підводного плавання, розм. 48-50; дитячий костюм для айкадо на 6-8 років. Ціни договірні. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Ліжко для лежачого хворого, багатофункціональне, матрац для лежачого хворого з водонепроникним чохлом, висота 15 см, новий, імпортований. Ціна договірна. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Поглинаючі пелюшки 60 x 60, памперси №2, прокладки чоловічі урологічні, вологі серветки, все нове, в упаковці. Ціна договірна. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Електронагрівач на тенах, 300 грн. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Приладдя для риболовлі та підводного полювання. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Пральну машину "Агат", 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ Два сервізи, перламутрові. Тел.: 39-00-67, 096-333-60-65.

✓ Арматуру, швейну машинку, 22 клас, металеві листи 1 x 2 м. Тел.: 050-182-71-10.

✓ Мідну болванку діаметром 40 мм, колосники до промислової котельні. Тел.: 050-208-62-89.

✓ Чоботи зимові (45-46 розм.) і осінні (44-45 розм.), шкіряні, нові. Недорого. Тел.: 096-676-34-43.

КУПЛЮ

гармонь, баян, акордеон, домру, бандуру, чоботи хромові, ялові, ікони, статуєтки, фотоапарати «Зеніт», «Фэд», об'єктиви, медалі, старе намисто, стару військову форму, портупею, бінокль.

095-156-36-40

Даю уроки з української мови, а також розмовної – для російськомовних.

Телефон: 068-101-85-21.

Втрачений державний акт на право власності на земельну ділянку площею 1,9865 га серії ЯД, № 700912, виданий 29.12.2006 року на ім'я **Невінчана Ольга Володимирівна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачений державний акт на право приватної власності на земельну ділянку площею 1,992 га, серії Р2, № 356042, виданий 28.01.2004 р. на ім'я **Невінчана Ольга Володимирівна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене свідоцтво про право на спадщину за законом на земельну ділянку площею 1,990 га, видане 08.02.2005 р. на ім'я **Невінчана Ольга Володимирівна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачену копію рішення Володарського районного суду від 27.12.2018 р., видану на ім'я **Невінчана Ольга Володимирівна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене посвідчення інваліда 2 групи, видане на ім'я **Крисько Дмитро Андрійович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачений диплом, КХ 22830713, виданий 27.06.2003 р. Білоцерківським професійно-технічним училищем № 13 на ім'я **Абагурова Наталія Олександрівна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене тимчасове посвідчення № 220772 (замість військового квитка), видане на ім'я **Кіриченко Антон Валерійович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Ми – діти твої, Україно!

До Дня Соборності України за сприяння управління культури і туризму Білоцерківської міської ради в бібліотеці-філії №1 для дітей відбувся патріотичний мікс «Ми – діти твої, Україно!». На свято завітали читачі книгозбірні та діти з родин вимушених переселенців.

◆ Завідувачка бібліотеки Тетяна Качанова розповіла про історичні передумови об'єднання українських земель, значення цієї події для сучасної історії України. Вона наголосила на важливості національного єднання, адже сьогодні, коли ненаситний та озлоблений сусід знову посягнув на цілісність нашої держави, ми, як ніколи, маємо бути свідомі того, що лише в єдності дій та соборності душ можемо досягти величній мети – побудови вільної, демократичної, економічно й духовно багатой України.

◆ З поетичним привітанням виступили юні читачі бібліотеки Люба Деева, Мирослав та Мілана Прокопенки, учасники літературно-музичного фестивалю «Моє ім'я – Україна»: Евеліна Мержан, Марія Бабенко, Ксенія Гелецька, Поліна Неженець, Катерина Гончаренко. Читаючи вірші відомих українських поетів, діти по-особливому розкрили образ України, її красу та велич.

◆ Зворушливим був виступ читачки бібліотеки Владислави Юшки, яка зіграла на флейті Гімн України та прочитала «Молитву за Україну».

◆ Неймовірно піднесена атмосфера панувала в книгозбірні, коли під виконання на трубі козацького маршу «Запорізька похідна» читачем бібліотеки Яромиром Юшкою діти утворили символічний ланцюг єднання. З особливим старанням

і натхненням виконали гуртом пісню січових стрільців «Ой у лузі червона калина...».

◆ З привітальним словом до учасників свята звернулася ініціаторка та організаторка літературно-музичного фестивалю «Моє ім'я – Україна» Ольга Озерян. Вона розповіла про ідею створення фестивалю та про успіхи його учасників, поділилася планами на майбутнє. Приємним сюрпризом стали подарунки, які люб'язно надала пані Ольга всім, хто брав участь у патріотичному міксі.

◆ Віта Голуб, керівниця гуртка об'єднання клубів за місцем проживання «Дивосвіт», потішила дітей патріотичним аквагримом, додаючи яскравих фарб у їхній настрій.

◆ З майстриною Наталією Косолап діти охоче долучилися до виготовлення аплікації «Україна-ненька», на якій з великою вірою й надією написали свої заповітні мрії про перемогу та мир...

◆ Діти також залюбки долучилися до складання пазлів «Моя Україна», заодно розшукуючи на мапі свої рідні міста та мріючи про якнайшвидше повернення до рідного дому.

◆ Активні, веселі, енергійні, позитивні, творчі, мрійливі, світлі, щирі, добрі, слухняні – такими були діти на святі. Хай щасливим буде їхнє дитинство під мирним небом у вільній і соборній Україні!

Тетяна КАЧАНОВА

■ Подія, яку відзначає Церква 15 лютого, здається звичайним явищем. Щодня люди з усіх міст Ізраїля приходили до храму та приносили своїх первістків. Але того дня Дух Святий відкрив Симеону та Анні, що на руках Діви Марії не звичайний малюк, а Той Єдиний, заради Якого і було збудовано Єрусалимський храм.

■ Щонеділі Господь приходив до свого храму. Той, хто бачить очима віри, впізнає Його у таїнстві причастя. Той, хто має вуха, почує Його голос у читанні Євангелія. Але і це не все. Просвітлені таїнством святого причастя ми самі стаємо храмами, і Господь входить у наші серця...

■ На Стрітення існує традиція освячувати свічки. Вони є символом нашої віри і нашої приналежності до Христової Церкви, бо Ісус сказав: «Я – Світло для світу; хто

Свято Стрітення

підє вслід за Мною, той не ходитиме в темряві, а матиме світло життя». Пам'ятаємо й те, що заповідав Христос своїм учням: «Ви – світло світу. Не може сховатися місто, яке стоїть на верху гори. І не запалюють світильник, щоб поставити його під посудину, але на свічник, – і світить всім у домі. Так нехай сяє світло ваше перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла і прославляли Отця вашого Небесного».

■ Отож несімо світло Христове у світ, бо краще запалити хоч раз у житті найменшу свічку, ніж клясти темряву, що розростається навколо... І нехай наші вчинки свідчать про нашу віру, бо це найкраща проповідь з усіх.

Підготував **Микола ОТИЧЕНКО**

У «СЕРПАНКА» – ЮВІЛЕЙ

Нещодавно відсвяткував свій 10-річний ювілей клуб Академії пенсіонерів «Серпанок», який працює при бібліотеці сімейного читання №4.

У затишній читальній залі книгозбірні родина академістів згадувала та насолоджувалася миттєвостями, проведеними разом. На екрані змінювалися фото та відео з різних заходів, екскурсій та

зустрічей. Завідуюча бібліотекою Катерина Волинець привітала присутніх з ювілеєм та подякувала за плідну співпрацю.

Клуб «Серпанок» славиться своїми співочими талантами, і цього разу на його іменинах чарівні вокалістки радували присутніх своїм співом. Чудового настрою додало театралізоване дійство про вічну тему батьків і дітей.

Слід зазначити, що нині клуб з ентузіазмом займається волонтерською роботою.

Його членкині шиють, в'яжуть, печуть, відправляючи свої вироби воїнам на передову і тим самим допомагаючи наблизити перемогу.

Керівник клубу Людмила Плохотнюк побажала всім міцного здоров'я, миру та подальшої активної й цікавої роботи.

Світлана МОГОРИТ

Посміємося разом

ВИСОЧАНСЬКИЙ ОЛЕКСАНДР ГРИГОРОВИЧ

Народився в с. Антонівка на Вінниччині в селянській родині. Після закінчення школи працював друкарем, інженером з пожежної профілактики, кореспондентом районного радіо. Обирався депутатом районної ради.

Член НСПУ. Лауреат премії ім. С. Руданського. Автор збірок «Рятуй мене, Боже!», «Летюча криниця», «Поцілунків троянди», «Триндирички», «Опозиційний комар», «Дідів заповіт» та інших.

Окремі твори в перекладах друкувалися іншими мовами та покладені на музику.

З ХАРАКТЕРОМ

Все мчать, і мчать, і мчать авто,
Та не бере тебе ніхто.
Але з характером ти теж –
Все йдеш собі, і йдеш, і йдеш.

ПОРОЗУМІЛИСЯ

Взяв Макар бика за роги:
«Ну, бицюро, я здоровий?»
Бик лиш голову одвів:
П'яниць зроду не терпів.

Петро ще навчався у старших класах сільської школи, коли познайомився з трохи молодшою за себе Оксаною. По закінченню навчання Петро поїхав здобувати фах до Білої Церкви, а Оксана, з часом, – до Києва. На вихідні приїздили до батьків, весь вільний час проводили разом. А вечорами в час негоди ховалися від дощу, снігу чи морозу у великій веранді (напевне, найбільшій у селі). І просиджували там у темряві «до третіх півнів».

Якось непомітно прийшов час Петрові йти до війська, попереду – два роки служби. Тож попросив свого найкращого друга: «Сашко, подивися, щоб до моєї Оксани хлопці не липли, тобі-то я довіряю».

Служити Петрові випало аж на Далекому Сході. Хоч і незвично, але й цікаво. І служба, і клімат, і оточення. По службі зауважень не мав, чесно виконував доручену командиром справу. З Оксаною листувався, знав усі сільські новини, та «незамінний» сержант так і залишився без обіцяної відпустки. Тож із нетерпінням чекав, як кажуть в армії, «дембеля». Все ж відпустили його дещо раніше. Вирішив ні батьків, ні Оксану про це не повідомляти. Нехай буде сюрприз. Навіть не один. Петро купив і весільні обручки. Яка буде радість для нареченої!

Приїхав додому пізно суботнього вечора. Ще десь у центрі села лунала музика дискотеки. Обнявся з рідни-

ми. «Простіть, я зараз...» Прибіг. Оксана з дискотеки ще не прийшла. Відкрив «із секретом» веранду і заховався в темноті. Серце ледь із грудей не вискакувало. Ото буде зустріч, ото буде сюрприз!

Почулися тихі кроки, притишені голоси. Двері рипнули. Зайшли Оксана і Сашко, обнялися: «Вже скоро з армії повернетесь Петро, що ми йому скажемо?»

Глибокі рани навіть у тілі заживають довго, а на серці? Повернувся до Білої Церкви, працював на заводі. Постійно приїздив до батьків, допомагав по господарству. В Оксани ж із Сашком не склалося, тож поїхала до Києва. З Петром залишилися друзями, і то добре. Правда, з часом, перед тим, як зовсім погаснути, вогонь ще спалахнув. Декілька разів приїздили одне до одного чи то до столиці, чи до Білої Церкви. Та сирі дрова не горять... Врешті Оксана сказала: «У мене в Києві є хлопець...» Пізніше в селі говорили, що Оксана вагітна. Приїжджала рідко, а коли в неї померла мати, то продала батьківську хату і проживала десь «на своїй Оболоні». Померла мати і в Петра, батько залишився на

господарстві один.

Минули роки. Коли захворів батько, Петро переїхав до села, жили разом. А коли помер і батько, залишився в хаті сам.

Одного разу прокинувся з якоюсь тривожною радістю на душі. Ходив і думав: «Чого б це?» Аж тут хтось тихо постукав у двері: «До вас можна? Не проженеш, Петре?». На порозі стояла вона.

– Та ти що, Оксанко! Заходь, дуже радий тебе бачити, – розгублено забігав по хаті. – Сідай, я зараз... щось придумую..., – кинувся до холодильника. – Як ти? Де живеш, як склалася твоя доля, як чоловік, діти? І які такі вітри принесли тебе до мене?

– Жила одна. І сина одна виховувала, він уже дорослий, недавно одружився, живе у Хмельницькому.

– Розлучилися? Чоловік не допомагав у вихованні сина?!

– Ні. Вибач мені, я тоді тобі сказала, що маю у Києві хлопця. То була неправда. Вирішила, що ти знайдеш собі іншу і будеш щасливий, а я не заважатиму тобі. Та ти, кажуть, живеш один, не одружений?

– Другої Оксанки не світі немає, – гірко посміхнувся Петро.

Сльози затуманили Оксаніні очі, колючий клубок спідступив до горла.

– Прости мене, Петре. Я... Я приїхала... Незабаром у нього день народження. Прошу тебе, поїхали до Хмельницького... Я хочу познайомити тебе... із твоїм сином.

Микола ОТИЧЕНКО

Снокума

Сайт Снопик. UA	П'ятниця, 10.02 ніч -8 день 0	Субота, 11.02 ніч -6 день 0	Неділя, 12.02 ніч -2 день 0	Понеділок, 13.02 ніч -4 день 0	Вівторок, 14.02 ніч -1 день +2	Середа, 15.02 ніч 0 день +3	Четвер, 16.02 ніч 0 день +2

Мовчання – найкращий спосіб відповісти на гурне мовчання.

Громадська думка Засновник: ПП «Редакція газети «Громадська думка» Редактор Валентина Храбуст	Адреса редакції: Київська область, м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18. Телефони: 6-33-02. E-mail: grom.dumka@ukr.net Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук», м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22. Газета виходить щоп'ятниці. Тираж згідно із замовленням.	Розрахунковий рахунок UA 04334851000000026003174658 в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ БАНК Код ЗКПО 13723251 Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739 від 17.01.2019 р.	Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються. Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції. За достовірність фактів відповідальність несе автор. За зміст реклами відповідає рекламодавець. Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.